

Diplomová práce s názvem Románová zpracování Nerudových lásek se zabývá tzv. druhým životem Jana Nerudy a jeho podobou v biografických románech. V první části se pokouší popsat, jak podle jeho dopisů a básní pravděpodobně vypadal jeho citový život, jaký charakter měly jeho vztahy k Anně Holinové, Karolíně Světlé, Terezii Marii Macháčkové, Anně Tiché a Boženě Vlachové. V druhé části zkoumá, s jakým jejich pojetím se setkáme ve fikčním světě čtyř románů (Černý Honzík, Démantová spona, Blondřatá Kerolajn, Lásky Jana Nerudy). Na základě jejich četby a konfrontace jejich textu s korespondencí a životopisem Jana Nerudy zjišťuje, kde a jak jejich autoři čerpají inspiraci. Věnuje se také tomu, jak si představují své hlavní hrdiny a svazky mezi nimi.

Rozborem jednotlivých románů a jejich vzájemnou komparací došla autorka ke zjištění, že všichni spisovatelé byli v různé míře seznámeni s Nerudovými listy a že je využívají i ve svých dílech jako zdroj informací, že z nich kromě toho vybírají slova do dialogů a části z jejich textu otiskují. Nejvíce se o dopisy opírá Démantová spona a Lásky Jana Nerudy, přičemž Ivo Pelant a Jaromíra Kolářová vycházejí hodně i z dalších pramenů. Pohled na postavu Anny Holinové se nejvíce změnil - nejméně sympatií vzbuzovala v Černém Honzíkovi a nejlépe působila v Láskách Jana Nerudy. V oblasti vztahů věnují romány nejvíce pozornosti tomu s Karolínou Světlou, u kterého jsou všechny (až na Lásky Jana Nerudy) výrazně pod vlivem tradiční verze z básníkovy životopisu.